

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Момчилград, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Гражданско дело № 20245150100025 по описа за 2024 година

Производството е по предявен е иск с правно основание чл.3 ал.2 предл.2-ро във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

В исковата молба на Г. М. С. с ЕГН- *****, предявена чрез адв.Д. И. от Софийска адвокатска колегия, се посочва, че същата в периода 08.07.1975г.- 15.09.1977г. е заемала длъжността „счетоводител“ в ТКЗС-с.Чорбаджийско, по трудов договор на пълно работно време- 8-часа Трудът по трудовото правоотношение същата е полагала в обектите на предприятието- работодател. Възнаграждението ѝ било изплащано от този работодател и е било отразявано във ведомостите, които се водели при него.

Ищцата посочва, че на 15.09.1977г. трудовото ѝ правоотношение е било прекратено, като за отработеното време било направено отбелязване в трудовата ѝ книжка. Посочва се, че при изготвянето на отбелязването трудовата ѝ книжка не била оформена съгласно изискванията на действащата в посоченият период Инструкция № 2492 за реда и начина за издаване на документи за трудов стаж. Това обстоятелство е принудило ищцата да подаде заявление до осигурителния архив на съответното поделение на НОИ. В

резултат на това са били издадени Удостоверение обр. УП-13 № 5506-26-1689# 1/ 17.08.2023г. и Отказ за издаване на удостоверение № 5506-26-1689#2/ 17.08.2023г.

Според ищцата от издадените документи ставало ясно, че в предадените в ТП на НОИ- гр.Хасково липсва информация за нея за периода от м.01-12.1976г. и м.01.1977г.

В исковата молба се посочва, че на 20.07.2023г. същата е подала заявление до ТП на НОИ- Кърджали за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. С Разпореждане № 21 13-08-1350#8/ 03.11.2023г. отпускането на пенсия е било отказано.

Предвид горното за ищцата е възникнал правен интерес да докаже трудовия си стаж за посочения период по надлежния законов ред, предвид и на което иска съдът да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ТП на НОИ- гр. Кърджали, че Г. М. С. с ЕГН- *****, е работила по трудово правоотношение като „счетоводител“ през периода 01.01.1976г - 07.12.1976г. в ТКЗС - с. Чорбаджийско.

Представени са следните писмени доказателства; по делото: Копия на трудова книжка на Г. М. С., ведно с удостоверение за идентичност на имената ѝ към нея; Разпореждане № 2113-08-1350#8/ 03.11.2023г. на ТП на НОИ - гр. Кърджали; Удостоверение обр. УП-13 № 5506-26-1689# 1/ 17.08.2023г. и отказ за издаване на удостоверение № 5506-26-1689#2/ 17.08.2023г. на ТП на НОИ- гр. Хасково; Удостоверение обр. УП-17 № 5506-26-2749# 1/ 13.12.2023г. на ТП на НОИ- гр. Хасково; Копия от трудови книжки на двама свидетели- Селиме Бекир и Халилибрахим Ахмед, ведно с удостоверения за идентичност на имената им към тях.

В съдебно заседание ищцата се явява лично и с адв.Д. И. от САК, и моли да се уважи иска по изложените доводи, като претендира разноски.

В законоустановеният едномесечен срок по чл.131 от ГПК ответникът ТП „НОИ“- Кърджали е представил писмен отговор, с който оспорва иска и посочва, че същата е недопустима и неоснователна- исковата молба на отговаряла на изискванията на ЗУТОССР, липсвало т.н. писмено начало, и затова не били допустими свидетелски показания. В съдебно заседание се представлява от ст.юрисконсулт З.Б., която оспорва исковата претенция, по изложените доводи, като е постъпила писмена защита, с която се оспорва

искането.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, прие за установено следното:

Съдът, като се запозна със доказателствата по делото, намира, че подадената искова молба съдържа реквизитите посочени в чл.4 ал.1 от ЗУТОССР.

Във връзка с чл.5 ал.2 от ЗУТОССР, и с оглед ДАДЕНИ УКАЗАНИЯ са приложени оригиналите на трудовите книжки и на представените доказателства;

С представената трудова книжка на ищцата Г. М. С. /тогава със имената Р.Н.Д.- в тази насока е удостоверение за идентичност на лице с различни имена № 1287/ 22.11.2023г. на общ.Джебел/, се установява, че същата в периода от 08.07.1975г. до 15.09.1977г. е работила в ТКЗС- с.Чорбаджийско, и е заемала длъжността „счетоводител“- трудовото ѝ правоотношение е било прекратено на осн.чл.29 б.„а“ от КТ /отм./, и общият ѝ тр.стаж в посоченото предприятие възлиза на две години, три месеца и седем дни- и това са отразените в трудовата книжка на ищцата обстоятелства;

От същата тр.книжка е видно, че ищцата от 15.09.1977г. е започнала работа в НОУ „Хр.Ботев“- с.Великденче, окр.Кърджали., като детска учителка в село Рогозче.

Във връзка с чл.5 ал.2 от ЗУТОССР, към исковата молба е приложено Удостоверение обр. УП-13 № 5506-26-1689# 1/ 17.08.2023г., изд. от ТП на НОИ- Хасково, на ищцата по делото в уверение, че същата е работила като „счетоводител“ в ТКЗС- с.Чорбаджийско, в периода от **м.07.1975г. до м.12.1975г.**, и в периода от **м.февруари 1977г. до м.09.1977г.**, сиреч не е отразено същата да е работила в периода от м.01.1976г. до м.01.1977г. В това удостоверение е посочено, че за липсващият период е постановен Отказ-приложен по делото Отказ за издаване на удостоверение № 5506-26-1689#2/ 17.08.2023г., касаещ периода от м.01.- 12. 1976г. до м.01.1977г./, като е посочено, че в осигурителният архив на НОИ липсват писмени данни за положен от лицето /ищеца/ трудов стаж за периода- посоченият, при работодателя ТКЗС- с.Чорбаджийско /който е бил без правоприемник/.

В самото удостоверение е посочено, че с Приемателно- предавателен протокол № 57-08/ 03.05.2007г. е било извършено предаването на

разплащателни ведомости и трудовоправни документи на осигурителя, като НОИ не можел да удостовери дали са предадени всички документи.

Предвид и на това със Разпореждане № 2113-08-1350#8/ 03.11.2023г. на ТП на НОИ - гр. Кърджали е отказано на ищцата по настоящото производство отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В същото разпореждане е посочено, че периода от 07.12.1976г. до 01.02.1977г. е зачетен като осигурителен стаж по чл.9 ал.7 от КСО, но не е зачетен като трудов стаж по смисъла на § 1 т.12 от КСО.

Като доказателство е приложено Удостоверение обр. УП-17 № 5506-26-2749# 1/ 13.12.2023г. на ТП на НОИ- гр. Хасково, в което е посочено, че в НОИ липсват писмени данни за положен от Г. М. С. трудов/осигурителен стаж в ТКЗС- Върбица с.Подкова/ ТКЗС „Г.Димитров“- с.Чорбаджийско в периода от 01.06.1976г. до 07.12.1976г.

Ищцата е представила и писмена декларация по чл.8 от ЗУТОССР, в която същата посочва, че потвърждава истинността на изложените в исковата молба обстоятелства, сиреч, съдът приема, същата декларира, че е работила в посоченото ТКЗС и в посоченият и претендиран исков период.

Приложени са писмени доказателства /писмо № 1029-08-70#2/ 29.01.2024г. на НОИ- Кърджали и писмо № 1029-08-70#2/ 02.02.2024г. на НОИ- Хасково/ за положен труд в ТКЗС „Върбица“ с.Подкова/ ТКЗС „Г.Димитров“ с.Чорбаджийско, за две лица, разпитани като свидетели по делото, а именно лицата С.Х.Б. /М.В.М./ и Х.Х.А /Р.А.С./, като в един от предадените ведомости на НОИ за 1976г. фигурирало името само на единият от Тях- С.Х.Б..

В същото време от Описа на осигурителен стаж на Х.Х.А е видно, че същият в периода от 03.12.1973г. до 31.07.1982г. е заемал различни длъжности, в т.ч. счетоводител и зам. главен счетоводител в ТКЗС- с.Чорбаджийско.

От разпита на С.Х.Б. /М.В.М./ и Х.Х.А /Р.А.С./, се установява, че посочените лица са били на работа в ТКЗС- с.Чорбаджийско, в претендираният период заедно със ищцата- последната е била счетоводител, като счетоводители са били и свидетелите.

Представени са копия на трудови книжка /както и оригиналите на същите/ на двете лица, разпитани като свидетели по настоящото

производство, от които се установява, че и двете лица са работили в претендираният от ищцата период в ТКЗС „Георги Димитров“-с.Чорбаджийско.

Предвид горните доказателства съдът стигна до следните правни изводи;

Предмет на настоящото производство е установяването на трудов стаж, придобит преди 01.12.1999г., съгласно разпоредбата на чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

Стаж по чл.1 ал.1 от Закона може да се установява, ако пред съда се представи удостоверение, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са загубени или унищожени, респ. не са предадени. По делото е представено Във връзка с чл.5 ал.2 от ЗУТОССР, към исковата молба е приложено Удостоверение обр. УП-17 № 5506-26-2749# 1/ 13.12.2023г. на ТП на НОИ- гр. Хасково, в което е посочено, че в НОИ липсват писмени данни за положен от Г. М. С. трудов/осигурителен стаж в ТКЗС- Върбица с.Подкова/ ТКЗС „Г.Димитров“- с.Чорбаджийско в периода от 01.06.1976г. до 07.12.1976г.

Освен това е приложен и Отказ за издаване на удостоверение № 5506-26-1689#2/ 17.08.2023г., касаещ периода от м.01.- 12. 1976г. до м.01.1977г. /, като е посочено, че в осигурителният архив на НОИ липсват писмени данни за положен от лицето /ищеца/ трудов стаж за периода- посоченият, при работодателя ТКЗС- с.Чорбаджийско /който е бил без правопреемник.

Предвид тези цитирани писмени доказателства, предявеният иск се явява допустим. Разгледан по същество, същият се явява и основателен по следните съображения:

Съгласно императивната разпоредба на чл.6 от Закона /ЗУТОССР/, свидетелски показания по исковете за установяване на трудов стаж се допускат само при наличност на писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия стаж и изхождат от работодателя/осигурителя, където е придобит стажа и по време на полагане на стажа. Алинея 2 от нормата /чл.6/ примерно изброява писмените доказателства, които по смисъла на Закона представляват „начало на писмено доказателство”. В

настоящото производство такова депозирано доказателство е трудова книжка на ищцата, в която е налице записване заемана от същата длъжност в ТКЗС- с.Чорбаджийско, като няма прекъсване на трудовият ѝ стаж.

В същото време в представеното удостоверение по смисъла на чл.5 ал.1 от ЗУТОССР за претендираният от ищцата период от 01.01.1976г. до 07.12.1976г. липсват данни същата да е била „счетоводител“.

По делото са събрани и гласни доказателства – свидетелските показания на две лица, които са работила като през цялата 1976г. /преди и след тази година също/ в ТКЗС-с.Чорбаджийско. Същите категорично потвърждават факта на полагане на трудов стаж ищцата през процесният период на длъжността и при условията, посочени и в трудовата ѝ книжка.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен като основателен и доказан. Предвид и на това следва да бъде признат за установен по смисъла на чл.3 ал.2 във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, по отношение на Национален осигурителен институт- Териториално поделение-Кърджали, че Г. М. С. с ЕГН- *****, е работила по трудово правоотношение като „счетоводител" през периода 01.01.1976г - 07.12.1976г. в ТКЗС „Георги Димитров“- с.Чорбаджийско, окр.Кърджалийски /тогава/- сега общ.Кирково, обл.Кърджали.

Записването в писмените доказателства по смисъла на чл.5 и чл.6 от Закона е именно за „счетоводител“ поради и което следва тази длъжност да се приеме, че е била изпълнява от ищцата, а коя е била конкретната трудова дейност, е без значение за настоящото производство.

В тези производства не присъждат деловодни разноси, тъй като съгласно специалната норма на чл.9 ал.2 от Закона, същите остават за сметка на ищеца.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕН на основание чл.3 ал.2 във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, по отношение на ТП Национален осигурителен институт- Кърджали,

трудовият стаж на Г. М. С. с ЕГН- *****-**за периода от 01.01.1976г. до 07.12.1976г.** в ТКЗС ”Георги Димитров“- с.Чорбаджийско, окр.Кърджалийски /сега общ.Кирково/, на длъжността „**счетоводител**“ на пълно работно време и месечно заплащане на трудовото възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Кърджалийския окръжен съд в двуседмичен срок.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____